

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 31 sierpnia 2021 r.

DIH-3.707.65.2021.IJ

DECYZJA DIH – III/63/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu z dnia 17 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: D/KA.NR.8361.36.2021), nakładającej na przedsiębiorcę Piotra Niemca prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą „PAKOS” Piotr Niemiec w Kościelnej Wsi, administracyjną karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu nieprzekazania użytkownikom produktów w opakowaniach, wbrew przepisowi art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114), informacji w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
  - 2) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
  - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży,
utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniach 10 i 19 marca 2021 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Poznaniu, dalej: „Wielkopolski WIIH”,

„organ pierwszej instancji”, przeprowadzili czynności kontrolne w sklepie należącym do przedsiębiorcy (...) zwanego dalej: „stroną postępowania” albo „stroną”, „przedsiębiorcą”. Kontrolę przeprowadzono w siedzibie strony w obecności osoby upoważnionej (w dniu 10 marca 2021 r.) i prowadzącego działalność (w dniu 19 marca 2021 r.).

Uprzednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) zwanej dalej: „Prawo przedsiębiorców”, skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 28 stycznia 2021 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli, tj.:

- legalności działania przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą,
- prawidłowości wprowadzania do obrotu i oznakowania produktów biobójczych,
- wyrobów poddanych działaniu produktów biobójczych,
- przestrzegania obowiązku informowania konsumentów o odpadach opakowaniowych produktów biobójczych,
- przestrzegania okresów trwałości – przydatności do użycia produktów biobójczych.

Zawiadomienie nie zostało odebrane przez stronę postępowania ale w dniu 15 lutego 2021 r. przedsiębiorca zwrócił się przez e-mail o nadesłanie pisma elektronicznie, gdyż nie zdążył podjąć listu poleconego na poczcie. Skan zawiadomienia został przesłany przedsiębiorcy w e-mailu z dnia 16 lutego 2021 r.

W dniu 10 marca 2021 inspektorzy Inspekcji Handlowej rozpoczęli kontrolę u przedsiębiorcy i w jej toku stwierdzili, że przedsiębiorca prowadząc sklep i sprzedając produkty w opakowaniach, nie przekazał, użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

W miejscu sprzedaży uwidocznione były jedynie informacje o treści: „Rolniku nie łam prawa oddawaj opakowania po środkach ochrony roślin do sklepu” oraz „Oddawaj opakowania po środkach biobójczych do sklepu”. Informacje te nie spełniają wymogu informacji określonych w art. 42 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114), zwanej dalej „ustawą o gospodarce opakowaniami”.

Ponadto osoba upoważniona przedstawiła wywieszkę o zasadach segregacji odpadów i wpływu smogu na środowisko, która nie była uwidoczniona w miejscu sprzedaży.

W oświadczeniu z dnia 11 marca 2021 r. osoba upoważniona zobowiązała się do zamówienia wywieszki z informacjami o dostępnych systemach zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu odpadów opakowaniowych, właściwym postępowaniu z odpadami opakowaniowymi oraz znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach.

W dniu 17 marca 2021 r. przedsiębiorca powiadomił drogą elektroniczną, że usunął nieprawidłowości i przesłał zdjęcie nowej wywieszki z wymaganymi informacjami.

W toku kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili także inne nieprawidłowości, tj. naruszenia przepisów ustawy z dnia 5 grudnia 2015 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2021 r. poz. 24) dalej: „ustawa o produktach biobójczych”, w związku z udostępnianiem produktu biobójczego bez pozwolenia na obrót.

Skutkowało to przesłuchaniem w trakcie kontroli osoby upoważnionej oraz skierowaniem do Prokuratury Rejonowej w Pleszewie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez skontrolowanego przedsiębiorcę.

Przebieg i ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli (nr akt kontroli: D/KA.NR.8361.36.2021), który został podpisany 19 marca 2021 r. Strona nie wniosła do niego uwag, pomimo prawidłowego pouczenia zawartego w protokole kontroli.

Pismem z dnia 17 maja 2021 r. Wielkopolski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami z tytułu nieprzekazania, przy sprzedaży detalicznej użytkownikom produktów w opakowaniach, informacji w zakresie określonym w ustawie o gospodarce opakowaniami tj. naruszenie art. 42 wspomnianego aktu prawnego.

Stronę pouczone również, iż zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735) zwanym dalej: „Kpa”, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania administracyjnego, tj. m.in. do składania wyjaśnień i wniosków dowodowych, przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów.

Decyzją z dnia 17 czerwca 2021 r. Wielkopolski WIIH wymierzył, na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12 w związku z art. 58 ust. 2 ustawy o gospodarce opakowaniami oraz art. 104 Kpa, stronie karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, przez to, że prowadząc jednostkę handlu detalicznego i sprzedając produkty w opakowaniach, nie

przekazywał użytkownikom tych produktów, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych,
  - właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,
  - znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży.

W dniu 2 sierpnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany też dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH, odwołanie strony od ww. decyzji.

W odwołaniu strona wniosła o uchylenie decyzji i odstąpienie od wymierzenia kary ze względu na wystąpienie łącznie obu przesłanek art. 189f § 1 i 2 Kpa, a przede wszystkim nieprawidłowo ustalony stan faktyczny. Strona wskazała, iż tablice były w miejscu sprzedaży, co najwyżej ich treść nie była wystarczająca. Zdaniem strony nie ulega wątpliwości, iż informacje wymagane przez art. 42 pkt 1) i 2) ustawy o gospodarowaniu odpadami były uwidocznione (na dwóch opisanych w protokole tablicach). Trzecią tablicę przyniesiono z miejsca remontowanego. Treść tablic, jak twierdzi strona nie zadowolili kontrolujących, co nie znaczy, że nie była właściwa, a zatem kontrolowany powinien być pouczone a nie ukarany finansowo.

Ponadto strona wskazała, iż spełnia przesłanki wskazane w art. 189f Kpa, wskazując, iż w związku z zawiadomieniem przez kontrolujących prokuratury, a co za tym idzie w czasie rozpatrywania odwołania strona będzie prawomocnie ukarana w tej sprawie.

Pismem z 4 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu odwoławczym oraz o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Zgodnie z art. 54 ustawy o gospodarce opakowaniami, do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 42 ww. ustawy. Art. 42 nakazuje uwidacznianie informacji przez podmiot prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach i nie przekazuje użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;
- znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,

co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy o gospodarce opakowaniami, kto naruszył ww. obowiązek podlega administracyjnej karze pieniężnej, której wysokość, stosownie do art. 57 pkt 4) ww. ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Przeprowadzona kontrola dała podstawę do stwierdzenia, że strona postępowania nie wykonała ciążących na niej obowiązków wskazanych w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami, co z kolei spowodowało wymierzenie kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 12 ww. ustawy.

Nie można zgodzić się z twierdzeniem strony, iż organ pierwszej instancji nieprawidłowo ustalił stan faktyczny. Z treści protokołu kontroli nr D/KA.NR.8361.36.2021 wynika jednoznacznie, iż inspektorzy stwierdzili w trakcie kontroli, że w miejscu sprzedaży były wywieszone informacje o treści: „Rolniku nie łam prawa oddawaj opakowania po środkach ochrony roślin do sklepu” oraz „Oddawaj opakowania po środkach biobójczych do sklepu”, a z innego pomieszczenia osoba upoważniona do reprezentowania przedsiębiorcy w trakcie kontroli przyniosła wywieszkę, która nie była uwidoczniiona w miejscu sprzedaży o zasadach segregacji odpadów i wpływu smogu na środowisko.

Zatem w momencie rozpoczęcia kontroli nie było informacji, które powinny znajdować się w miejscu sprzedaży zgodnie z art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Ustalenia kontroli zostały opisane w protokole kontroli, który strona podpisała osobiście w dniu 19 marca 2021 r. nie zgłaszając do niego żadnych uwag (zarówno w dniu kontroli albo zgodnie z pouczeniem, w ciągu 7 dni po podpisaniu protokołu).

Protokół kontroli, sporządzony przy osobie upoważnionej i podpisany przez kontrolowanego stanowi dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone.

Ponadto Prezes UOKiK wskazuje, iż strona postępowania została uprzedzona o zamiarze wszczęcia kontroli oraz jej zakresie, ponad dwa tygodnie wcześniej i mogła się do kontroli przygotować wieszając odpowiednie informacje w miejscu sprzedaży.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji.

Rozpatrując odwołanie Prezes UOKiK zbadał także, poruszoną w odwołaniu, kwestię odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189 f § 1 i 2 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują wtedy, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W przedmiotowej sprawie strona nie wywiesiła w miejscu sprzedaży informacji o których mowa w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami. Trudno zatem uznać, iż waga naruszenia jest znikoma. Po kontroli strona uzupełniła brakujące informacje, a zatem druga część przesłanki z art. 189 f § 1 pkt 1) została spełniona. Jednakże aby móc zastosować powyższy przepis przesłanki muszą wystąpić łącznie, co w tym przypadku nie nastąpiło.

Zatem, mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK nie znajduje podstaw dla zastosowania art. 189f pkt § 1 pkt 1Kpa.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Strona błędnie założyła, iż złożenie zawiadomienia przez Wielkopolski WIIH o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dotyczy braku informacji dotyczących opakowań, podczas gdy dotyczy ono udostępniania na rynku produktu biobójczego bez pozwolenia na obrót, co podlega karze zgodnie z art. 45 ust. 2 ustawy o produktach biobójczych. Tak więc są to dwa odrębne postępowania, a co za tym idzie nie została spełniona przesłanka o której mowa w art. 189f § 1 pkt 2) Kpa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 42 ustawy o gospodarce opakowaniami.

Mając powyższe na uwadze organ drugiej instancji nie znalazł podstaw do odstąpienia od nałożenia kary administracyjnej.

Jednocześnie organ drugiej instancji informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz.1325 z późn. zm.) organ, który nałożył karę – organ pierwszej instancji, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych w toku postępowania przez organ pierwszej instancji oraz uznał, iż Wielkopolski WIIH zasadnie nałożył na przedsiębiorcę (...) karę pieniężną wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za nieprzekazanie użytkownikom produktów w opakowaniach, wbrew przepisowi art. 42 ustawy o gospodarowaniu opakowaniami, informacji w zakresie:

- dostępnych systemów zwrotu, zbierania i odzysku, w tym recyklingu, odpadów opakowaniowych;
- właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi;

– znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach produktów,
co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Tym samym, decyzja Wielkopolskiego WIIH z dnia 17 czerwca 2021 r. (nr akt kontroli: D/KA.NR.8361.36.2021) o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Stosownie do art. 58 ust. 2 i 4 ustawy o gospodarowaniu odpadami, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193, z późn. zm.), art. 58 ust. 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2020 r., poz. 1114)

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/